

BIBLIOTEKA

E

8JH-1
R79

LILLEHØS

GJIROKASTER

PETRAQ
RISTO

them
shekullit
mirëmëngjes!

POEMA
DHE VJERSHA

8SH-1
RYP

PETRAQ
RISTO

I them shekullit mirëmëngjes!

**poema
dhe vjersha**

SHTËPIA BOTUESE
«NAIM FRASHËRI»

P o e m a

no - bukuri, avullimët e lëkurës rëqës sës me
zësologjori la tash që e njevojsh, përdit illos së
avullimët është që shqetësia është tulli i vërtetë
shqetësia që zbulon sës qëndrueshëm
dhe vërtetë. Në gjuha që pëllët shqetësia me
vërtetë është që është që vërtetë është vërtetë
shqetësia që vërtetë është vërtetë që vërtetë
I THEM SHEKULLIT MIREMËNGJES!

1.

Nën brinjët e paraleleve dhe meridianëve
rreh zemra e revolucionit!

Sa bukur!

Të jesh një çerek shekulli djalë
e të shkruash për shekullin,
e të shtrëngosh duart e tij të mëdha
nga puna e lufta e planetit,
e t'i thuash si gjyshit luftëtar:

— Mirëmëngjesi, shekull!

e ai të të përshëndesi:

— Djalo, mirëmëngjesi!

Kam ecur nëpër rrugët e fshatrave
 ku dielli tërheq karrocën e gëzuar t   mëngjesit,
 kam bujtur në sht  p  t   plot dritë t   fshatarëve
 e bashkë kemi folur për bukën, për shtetin.
 Kam njohur pleq t   mençur
 dhe ulur rreth plisave t   sapo  car   nga plori,
 si rreth sofrave të vogla avulluese,
 me këngë e me iso kam ngrohur kraharorin.

Kam qenë në uzina, në veprat e mëdha
 e duart me kallo kam rrokur,
 e me vëllanë u bëra më vëlla,
 e më shok u bëra me shokun.

Dhe i lumtur kam thirrur:
 Bujr  m, njerëz të mirë
 të tokës sime lavdimadhe,
 bujr  m!

Për ju — sof  r kam zemrën,
 për ju — bukë e kripë i kam vargjet.

Bujr  m, njerëzit e mi,
 t   m  blidhemi rreth sofr  s
 me gjerdan  t në brez,
 me armët në supe,
 me barutin në vezme
 e me hallet e botës!

T   m  bledhur rreth sofr  s,
 si në legjenda popullore,
 ne brezat, shtrirë

nga koha e Gjergjit
te kuqëlimi i epokës,
ne — bukuria e kohëve.

Bujrëm, njerëzit e mi!
Ju duarreshkurit nga puna e baruti,
ju supegërryerit nga gjalmat e dyfeqeve,
ju — të paepurit,
ju — të palodhurit
që bëni ballin e shekuje!

3.

I them shekullit mirëmëngjes
e shpirti më çelet si lule me vesë,
e këngën këndoja me gjak e me besë:

Moj Parti me tetë kongrese,
tetë diej, tetë mëngjese,
zemrat-farka varg i ndeza,
ç'bukuri!

Moj Parti me tetë nure,
çan rrëthime, thyen mure,
me superfuqitë u zure,
ç'trimëri!

Moj Parti me tetë guxime,
bën bllokadat copë, thërrime,
rrit një popull mes stuhive,
s'trembesh ti!

Syri yt te thepi i pushkës,

zemra mbirë te komunizmi,
moj Partia ime e bukur,
binjake me heroizmin.

4.

Rritemi si ata lisat e rinj
që mbajnë mbi supe dëborë të rëndë
po që nga pesha e saj kurrsesi
nuk iu merren këmbët.
Ecim. Çajmë përmes rrithimit.
Buzët tona fishkëllejnë
meloditë e vdekjes së armiqve
dhe gjaku ynë i kuq
plot jetë rrjedh
në miliarda kapilare të agimeve.

Kërcasin dhëmbët teletajpet
plot kërcënime qeverirash:
«Shqipëria kokëfortë na qenka prapë,
e çuditshme kjo Shqipëria!».«
Dhe shumë gjëra thonë,
dhe shumë gjëra shpifin,
avazin e vjetër përsëritin gjithmonë
si në mitin e Sizifit.

Kërcasin dhëmbët teletajpet,
kreshpërohen leshrat e superfuqive
njëlloj si ujqërit para zjarreve

tremben nga Partia ime.

Miliona na shtrëngojnë duart,
armiqtë të habitur thonë:

«Po si xhanëm nuk u gjunjëzuan,
ku dreqin mushka i çon!»

Zotërinj,

gospodinë,

mësjë,

xhentëlmenë,

nëpër shekuj për Shqipërinë
shumë nga ju kanë bërë benë.

Ja, si ju ishte Bismarku,

si ju ishte Çamberleni,

si ju ishte Hrushovi

e soj e sorollop qeni!

Po ne nuk u dhamë,

po ne nuk u tutëm

dhe botën e re

përmes yllit e pamë

dhe në orbitën e yllit

gjithë zemrat i futëm.

Popuj, vigjiloni,

popuj, mos harroni,

Imre Nagë tē rinj

mund tē rriten nga krimbat

dhe hrushovianët tē rilulëzojnë

në tē tjera ngjyra!

mbulojnë rrudhat dhe plagët
si me kozmetikë damat...
Po gjaku i qyteteve shpérthen

kryengritje.

Gjokse uzinash, grushte proletarësh,
gati për goditje, gati për zjarr.
Frym tufani,

fishkëllen pareshtur
si kryengritës i ndezur nga pasioni.
Revolucioni —

simfonia jote,
shekull.

Po vjen, po vjen, po vjen liria!
Vëlla brazilian, që godet mbi fashizmin,
jam me ty, pranë trimërisë sate;
jam me ty, vëlla arab dhe motër arabe,
jam me ty, vëlla irlandez dhe motër irlandeze;
jam me ju të gjithë:

të kuqtë,
trimat,
të paepurit!

Jam me ju
besnikët,
luftëtarët,
të patremburit!

Përpara, vëllezër, përpara!
Të pesë kontinentet,

si pesë shqisa janë:
shikojnë,
dëgjojnë,
prekin,
nuhasin,
shijojnë —
revolucionin!

7.

Mirëmëngjes!
Kështu i them shekullit
unë, shqiptari i palëkundur nga hallet,
që motra kam shqiponjat
dhe vëllezër malet.

Sa bukur!
Të jesh një çerek shekull djalë
e të shkruash për shekullin,
e të shtrëngosh duart e tij të mëdha
nga puna e lufta e planetit,
e t'i thuash si gjyshit luftëtar:

— Mirëmëngjesi, shekull!
e ai të të përshëndesi:
— Djalo, mirëmëngjesi!

KUJTOJMË DHE AKUZOJMË

(Mathauzen)

Në portën e ferrit

Ja Mathauzeni
si plagë e vjetër
që me një tel
akoma qëndron qepur.

Dhe Danubi
rrjedh e zien përbri
si Akeroni në ferr,
dhe oxhaku i lartë
i krematorit-lubi
dhe tmerr.

Ja Mathauzeni
dhe përmendoret e kombeve
përballë,
dhe gjaku,